

Bilag

Landbrugsministeriet.

København, den 25. november 1952.

I skrivelse af 20. november 1952 har det ærede udvalg udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål:

1. Hvor mange varianter af mund- og klovesyge kendes?
2. Hvor lang tid beskytter en vaccination mod sygdommen?
3. Vil det være muligt med de nuværende anlægs kapacitet at fremstille så store mængder af vaccine, at der ved periodisk vaccination kan opretholdes fuld immunitet for alle besætninger?
4. Hvorledes stiller det sig med dyrlægers erstatningspligt i tilfælde, hvor dyrlæger ved manglende hygiejne overfører smitsomme sygdomme ved vaccination mod mund- og klovesyge?

I denne anledning skal jeg meddele:

ad 1. De for tiden kendte hovedtyper af mund- og klovesygevirus er A, O og C, der allerede optræder eller indenfor en kortere årrække har optrådt på det europæiske fastland. Af typerne A og O kendes tillige en række varianter, hvoraf vi her i landet har særligt kendskab til en type, der betegnes A⁵, medens man i andre lande har konstateret en type, der betegnes A⁴. I andre lande er der tillige konstateret en eller flere varianter af O-typen.

De enkelte varianttypers indbyrdes karakter er endnu meget usikker, og danske sagkyndige stiller sig skeptisk overfor nogle af de typebestemmelser, som er foretaget i udlandet. Her i landet har forsøg godtgjort, at en vaccine af standard A-typen giver en ringe, men dog nogen beskyttelse mod virus af A⁵-typen, medens man derimod omvendt må regne med, at vaccine af A⁵-typen praktisk taget ingen beskyttelse giver overfor standard A-typen.

ad 2. Der findes ingen vaccine — hverken veterinær eller human — som giver fuldstændig beskyttelse overfor stærk smittepåvirkning, og for mund- og klovesygevaccinens vedkommende gælder især, at dens immuniserende evne i høj grad afhænger af, hvilken virustype det drejer sig om. De almindelige erfaringer og laboratorieforsøg her i landet viser således, at A⁵-vaccinen gennemgående har en ringere immuniserende evne end O- eller C-vaccine.

For tiden vaccineres der her i landet med en bivalent vaccine A⁵—C. Dosis er for voksne kreaturer 20 cm³, og vaccinens virusindhold er 1,4 pct. En sådan vaccination vil i almindelighed yde beskyttelse mod smitte i ca. 8 måneder, og da man jo af praktiske grunde er nødt til at have en bestemt periode at regne med, har man fundet det forsvarligt at holde sig til en periode af denne længde. Det må dog understreges, at forholdene i praksis kan variere meget. Man har eksempler på, at en vaccination har ydet beskyttelse i mere end et år, men der findes også eksempler på, at immuniteten ophører inden 8 måneder efter vaccinationen.

Et særligt problem udgør kalvene og ungkreaturerne, idet det har vist sig meget vanskeligt at frembringe en varig immunitet hos disse grupper. For kreaturer under 2 år må det i almindelighed gælde, at de i hvert fald skal vaccineres to gange om året for at opnå beskyttelse.